

TEATR WIELKI W ŁODZI

GOŚCINNE
WYSTĘPY ARTYSTÓW
PAŃSTWOWEGO
AKADEMICKIEGO
TEATRU WIELKIEGO
OPERY I BALETU
BIAŁORUSKIEJ SRR

SWIETŁANA DANILUK — Amneris
ALEKSANDER DEDIK — Radames
JAROSŁAW WOSZCZAK — dyrygent

4 i 6 MARCA 1979

PAŃSTWOWY AKADEMICKI TEATR WIELKI OPERY I BALETU BIAŁORUSKIEJ SRR

Ponad 45 lat twórczej działalności Teatru Opery i Baletu w Mińsku — to lata tworzenia i umacniania narodowej sztuki operowej i baletowej Białorusi.

Decyzją partii i rządu Białorusi 25 maja 1933 powołano do życia Państwowy Teatr Opery i Baletu w Mińsku. Premierowym spektaklem była „Carmen” Bizeta. W roku 1939 na scenie teatru wystawiono cztery pierwsze spektakle reprezentujące narodowy repertuar operowo-baletowy: „Michaś Podgorny” Tikockiego, „W puszczech Polesia” Bogatyriewa, „Kwiat paproci” Turienkova i „Słowik” Kroszniera. Przedstawienia te z wielkim powodzeniem pokazano na scenie Teatru Wielkiego w Moskwie w roku 1939 podczas Dekady Kultury Białoruskiej. 20 czerwca 1940 roku Teatr został wyróżniony najwyższą nagrodą — otrzymał imię Lenina. W latach 1941—44, podczas działań wojennych, teatr został ewakuowany i artyści występowali na scenach Moskwy, Gorkiego, Kujbyszewa, Saratowa, Alma-Aty, Swierdłowska, Taszkientu. 28 października 1944 roku odbyła się pierwsza premiera w wyzwolonym Mińsku — opera „Alesia” Tikockiego.

W roku 1964, w uznaniu zasług artystycznych Teatru i za kultywowanie narodowych tradycji Teatr otrzymuje nazwę „akademicki”.

W roku 1973 obchodzono uroczyste jubileusz 40 lecia istnienia teatru operowego w Mińsku. W tym czasie na scenie tego teatru zrealizowano 70 oper i 37 baletów, w tym 12 narodowych oper i 8 baletów. Zespół Teatru wystąpił gościnnie w 25 krajach.

Na scenie Teatru Opery i Baletu w Mińsku wystawiono dwie opery St. Moniuszki: „Straszny dwór” (po raz pierwszy w Związku Radzieckim) i „Halkę”. Teatr z powodzeniem realizuje podpisaną przed paroma laty umowę o artystycznej współpracy z Operą Wrocławską.

Publiczność łódzka miała okazję oklaskiwać artystów Teatru operowego z Mińska w roku 1976, podczas „Łódzkich Spotkań Baletowych”.

SWIETŁANA DANILUK

Ludowa Artystka ZSRR, solistka Państwowego Akademickiego Teatru Wielkiego Opery i Baletu Białoruskiej SRR.

W ciągu 15 lat pracy na scenie operowej stworzyła galerię pełnych wyrazu kreacji w rosyjskim i zagranicznym repertuarze operowym, jak również we współczesnych utworach radzieckich kompozytorów. Występowała m.in. jako Lubaszka w „Carskiej narzeczonej” Rimskiego-Korsakowa, Azucena w „Trubadurze” i Amneris w „Aidzie” Verdiego, Ortruda w „Lohengrinie” Wagnera, Marfa w „Chcowańszczyźnie” i Maryna Mniszkówna w „Borysie Godunowie” Musorgskiego, Santuzza w „Rycerskości wieśniaczej” Mascagniego, Carmen w operze Bizeta.

W każdym z tych wcieleń Swietłana Daniluk stwarza postacie psychologicznie prawdziwe, oddziałujące emocjonalnie na widza i słuchacza. Pomaga jej w tym wrodzone poczucie piękna i temperament. Wykształcenie muzyczne otrzymała w Konserwatorium w Kijowie. Jest laureatką Wszechzwiązkowego Konkursu Wokalistów im. M. Glinki. Otrzymała również wyróżnienie na Międzynarodowym Konkursie im. P. Czajkowskiego.

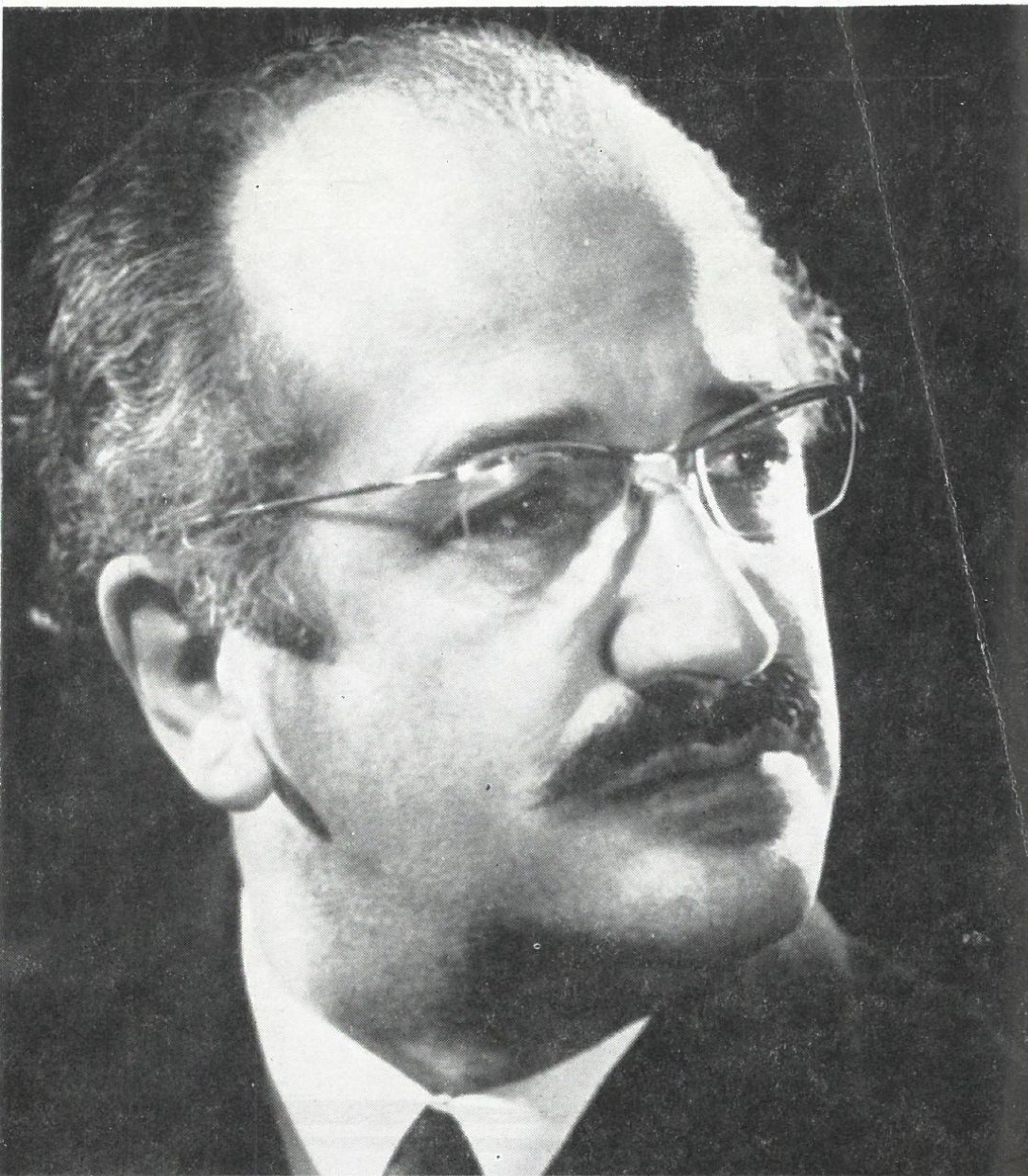
Występowała wielokrotnie na wszystkich scenach operowych Związku Radzieckiego, śpiewała też we Francji, w Anglii, Bułgarii, Polsce, Czechosłowacji, na Węgrzech i Kubie.

Pierwsze gościnne występy Swietłany Daniluk w Polsce miały miejsce w roku 1976 w Operze Wrocławskiej, gdzie występowała w partii Carmen.

ALEKSANDER DEDIK

Zasłużony Artysta Białoruskiej SRR, solista Państwowego Akademickiego Teatru Wielkiej Opery i Baletu Białoruskiej SRR. Jest jednym z najbardziej znanych i popularnych śpiewaków operowych w Związku Radzieckim. Dysponuje zadziwiająco pięknym i silnym tenorem dramatycznym, niezwykle elastycznym i wyrazistym we wszystkich rejestrach. Repertuar jego jest ogromny — ponad 30 partii z klasycznych i współczesnych oper, z których na szczególną uwagę zasługują: Don Jose w „Carmen”, Manrico w „Trubadurze”, Herman w „Damie Pikowej”, Pinkerton w „Madame Butterfly”, Jontek w „Halce”, Samozwaniec w „Borysie Godunowie” oraz Giordano Bruno w operze pod tym samym tytułem białoruskiego kompozytora S. Kortesa. Oprócz pięknego głosu posiada prawdziwy talent i temperament sceniczny, co pozwala mu z łatwością stwarzać niezapomniane kreacje. Aleksander Dediak zdobył szereg nagród na konkursach muzycznych. M.in. jest on laureatem VI Wszechzwiązkowego Konkursu im. M. Glinki i V Międzynarodowego Konkursu im. P. Czajkowskiego. Występował na największych scenach operowych Związku Radzieckiego, śpiewał też w teatrach zagranicznych. W roku 1975 występował gościnnie w Operze Wrocławskiej w partiach Don Josego, Jontka i Samozwańca. Parokrotnie występował gościnnie na scenie Teatru Narodowego w Pradze.

JAROSŁAW WOSZCZAK

Ludowy Artysta Ukrainiejskiej SRR, główny dyrygent Państwowego Akademickiego Teatru Wielkiego Opery i Baletu Białoruskiej SRR.

Jest znanym artystą w dziedzinie radzieckiej sztuki operowej i baletowej. W swoim bogatym repertuarze posiada zarówno opery i balety klasyków rosyjskich i zachodnioeuropejskich, jak i współczesnych kompozytorów. W Teatrze Opery i Baletu w Mińsku wystawiał m.in. opery „Borys Godunow” Musorgskiego, „Jolan-tę” Czajkowskiego, „W burzę” Chrennikowa, „Rycerskość wie-śniacza” Mascagniego, „Halkę” Moniuszki, „Mindija” Taktaki-szwiliego, balety „Giselle” Adama, „Leningradzką symfonię” Szostakowicza, „Carmen-suita” Szczedriny — Bizeta.

Wielkim sukcesem Teatru było wystawienie pod batutą Jarosława Woszczaka opery młodego białoruskiego kompozytora S. Kortesa „Giordano Bruno”. Inscenizacją tą przedstawił się Jarosław Woszczak jako artysta intelektualista, który podkreślając problemy współczesności, zdecydowanie ukazuje ich przenikanie w czasie i w związku z minionymi epokami.

Twórczą indywidualność dyrygenta określają takie cechy jak oszczędność i majestatyczność gestu, umiejętność wnikania w głębię muzycznego podtekstu, brak fałszywej afektacji, precyzyjna technika manualna, pryncypialność i stawianie wysokich wymagań oraz doskonałe zrozumienie specyfiki sztuki wokalne.

Sztuka dyrygencka Jarosława Woszczaka jest znana i ceniona również poza granicami Związku Radzieckiego. Niejednokrotnie występował w Polsce i innych krajach Europy.